

1. Šly zrá - na ke hro - bu
 Ma - ri - e Mag - da - le - na
 a mat - ka Ja - ku - ba
 a je - ště jed - na že - na
 so - bě pro ú - tě - chu,
 mrt - vé - mu na pa - mát - ku,
 šly zrá - na ke hro - bu
 dva dny po Vel - kém pát - ku.

2. Šly zrána ke hrobu, / sotva se rozednělo, / oživit
 vzpomínku, / pomazat mrtvé tělo, / balzámem zpomalit /
 zánik a zapomnění, / na chvíli podržet, / co bylo a co není.

3. Šly zrána ke hrobu / a hrob byl otevřený, / tak dovnitř
 vstoupily / zmíněné již tři ženy. / Kampak se poděl ten, /
 za nějž šly držet smutek? / Chtěly mu prokázat / poslední
 dobrý skutek.

4. A když si říkaly, / že to snad není k víře, / bázeň na
 ně padla, / jak kdysi na pastýře. / Dva muži stáli tu, /
 šat sněhobílý měli / a světlo svítilo, / až oči přecházely.

5. Tu ženy poklekly, / sklonily tváře k zemi / a muži řekli
 jim: / Zbytečně mezi těmi, / co v prach se navrací, / hledáte
 Pána svého. / Hroby jsou pro mrtvé, / ale ne pro živého.

6. Vzpomeňte, co slíbil / váš Mistr, Ježíš živý, / a znovu
 čekejte / veliké Boží divy. / K čemu jsou balzámy, / hroby
 a mauzolea, / když je teď před vámi / svátek vzkříšení těla?